

เทศน์อบรมคณะผ้าป่าทองคำจากวัดต่าง ๆ ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑(บ่าย)

## มหาทานมหากุศล

ให้ช่างภาพมาทางนี้ อันนี้เป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง ควรเปิดโอกาสให้ถ่ายได้ตามสบาย ดูให้ทั่วถึงหมดทั้งทองคำทั้งดอลลาร์ ถ่ายให้เห็นหมด ที่ถ่ายนี้เพื่อให้โลกเมืองไทยเราทั้งประเทศให้ได้เห็น เพราะฉะนั้นจึงต้องทำให้เปิดเผยให้เห็นชัดเจน เพราะเมืองไทยเราไม่ใช่เมืองลึกลับ เป็นเมืองที่เปิดเผยสว่างมานานแล้ว จึงต้องเปิดความสว่างมาให้เมืองไทยเราให้เห็นทั่วหน้ากัน เวลาถ่ายข้างบนแล้วถ่ายข้างล่างให้เห็นด้วย ให้มองเห็นข้างล่างด้วย ถาดทองคำอยู่ข้างล่าง ต้นทองคำอยู่ข้างบน ถ่ายให้เห็นหมด วันนี้เป็นวันเปิดเผยอกของชาติไทยเราให้โลกเขาได้เห็น เราเปิดอกชาติไทยเราให้คนต่างชาติเขาได้เห็น ว่าเมืองไทยมีความพร้อมเพรียงรักชาติสามัคคีกันขนาดไหนให้โลกได้เห็น เอาให้เต็มเหนี่ยว

นี่ละหัวอกชาติไทยเราพี่น้องทั้งหลายพากันดูซิ ดูหัวใจชาติไทยเรานี่ เพราะฉะนั้นจึงถ่ายให้หมด หัวใจชาติไทยมีความกลมกลืนสามัคคีรักชาติกันขนาดไหน ให้พี่น้องทั้งหลายได้ดู ต่างชาติเขาได้ดู เมืองไทยเราเป็นเมืองสว่างมานานแล้ว เปิดความสว่างมาให้โลกเขาได้เห็นบ้างซิ นี่ละคือความพร้อมเพรียง ความรักชาติ ความสามัคคี เป็นพลังอันใหญ่โตให้เห็นอยู่ชัดเจนต่อหน้านี้ เมืองไทยเราจะไปรอดด้วยอำนาจแห่งความสามัคคี ความรักชาติทั้งหลายเหล่านี้ อย่างอื่นไม่มี

เราอย่าไปหวังพึ่งภายนอกเขา ชาติไหนภาษาใดก็ตามเราอย่าไปหวังพึ่ง มีคนไทยเราเท่านั้น ต่างคนจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ในป่าในเขาในถ้ำเงื้อมผาที่ไหน ในเมืองในนาเป็นคนไทยด้วยกันทั้งชาติร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ จึงเปิดอกออกมาช่วยกันให้เต็มเหนี่ยวนะ เมืองไทยเราคราวนี้เป็นคราวสำคัญมาก จึงบอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบ วันนี้หลวงตาเริ่มออกสนามแล้ว ให้พากันอัดให้เรียบร้อย และคำพูดทั้งหมดนี้ไม่ต้องตัดออก เอาให้เต็มเหนี่ยว สมกับว่าหลวงตานี้ออกสนามอย่างกล้าหาญชาญชัย ไม่สะทกสะท้านในสามแดนโลกธาตุนี้ หลวงตาไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใด กราบไหว้พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ หลักใหญ่อยู่ตรงนั้น ที่นี้ก็มาทำประโยชน์ให้ชาติไทยของเราด้วยความเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว

วันนี้เราขอเปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า การมาช่วยชาติไทยคราวนี้เราไม่ได้มาช่วยธรรมดา เราสละชีวิตจิตใจทุกสิ่งทุกอย่างมาช่วยเต็มกำลังความสามารถ ตั้งแต่เราเสาะแสวงหาธรรมมา เอ้า เริ่มต้นย่อ ๆ ให้ฟังจากเรียน เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปี ออกจากนั้นก็ขึ้นเวทีต่อกรกับกิเลส ฟัดกันถึง ๙ ปีเต็ม ไม่มีกรรมกรแยก ใครดีให้อยู่ ใคร

ไม่ดีให้ตกเวที แล้วไม่มีการให้น้ำกันด้วย เอาขนาดนั้นนะ กองทุกซ์ของเราคือฆ่ากิเลสนี้ เราทุกซ์แสนสาหัส ในชีวิตของเรานี้มีอันเดียวคือการฆ่ากิเลส วันนี้ได้เปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบเสียว่า การฆ่ากิเลสฆ่ายากไหม จะฆ่ากิเลสลงให้อยู่ได้มหาวิมุตติฆ่ายากไหม ขนาดนั้นละ ฟาดเสียจน ๙ ปีเต็ม

ยกตัวอย่างขึ้นมาเลย ปี ๒๕๕๓ แรม ๑๔ ค่ำ เดือนหกเพ็ญ มีท่าน..นี่ไปด้วย อยู่วัดดอยธรรมเจดีย์ คือนวันนั้นทำทุ้มเป้งพอดี พัดกันกับกิเลส กิเลสหาย เผาศพ กิเลสในคือนวันนั้นเวลาทำทุ้มเป้งพอดี อยู่วัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร ปี ๒๕๕๓ จากนั้นมายังไม่ได้ลงเวที หมู่เพื่อนเกาะพริบตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ไม่มีเวลาว่างเลย นี่เราเสาะแสวงหาธรรมเต็มกำลังความสามารถ เอาชีวิตเข้าแลกประกันไม่มีอะไรเหลือเลย คิดดูถ้าเป็นนักมวยไม่มีกรรมการแยก ไม่มีการให้น้ำ ใครเก่งให้อยู่บนเวที ใครไม่เก่งให้ตกเวที เราได้ทำมาอย่างนั้นเต็มหัวอกของเราเต็มชีวิตของเรา

เราจึงเปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า การมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย ไม่ได้มาเป็นผู้นำอย่างธรรมดาณะ เรามาเป็นผู้นำด้วยความเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ถึงผลแห่งความอิมพอกภายในใจของเรา ใจของเรานี้เต็มแล้วด้วยธรรมทั้งหลาย เราไม่เสาะแสวงหาธรรมอีกแล้ว เพราะธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เราครองธรรมประเภทนี้มาได้ ๕๙ ปีนี้แล้ว เราได้เปิดอกสอนโดยลำดับลำดับ แต่ไม่เคยเปิดตัวพยานออกมาเท่านั้นว่า เราได้รู้อย่างนั้น เราได้เห็นอย่างนี้ ปี ๒๕๕๐-๕๑ นี้เราได้เปิดเสียแล้วว่าเรารู้เช่นนั้นจริง ๆ ดังที่สอนเทศน์ในเทปกี่ดี ในหนังสือกี่ดี เราได้พูด เราได้เห็นอย่างนั้น เราได้รู้อย่างนั้น เราได้เทศน์อย่างนั้นจริง ๆ ปีนี้เป็นปีเปิดเผยแล้ว เพราะจวนตายแล้วเก็บไว้หาประโยชน์อะไร

พระพุทธเจ้าสอนธรรมเพื่อรู้ธรรม สอนมรรคผลนิพพานเพื่อรู้มรรคผลนิพพาน สาวกทั้งหลาย พุทธบริษัททั้งหลายปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าเพื่อมรรคผลนิพพาน เมื่อรู้แล้วเห็นแล้วเรื่องมรรคผลนิพพาน เอามรรคผลนิพพานมาพูดไม่ได้เทรอ จะให้กิเลสเย็บปากกันหมดเทรอ เย็บปากกิเลสให้มันแหลกเป็นไร พระพุทธเจ้า พระสาวกอรหันต์ ท่านเย็บปากกิเลสทั้งนั้นแหละ

พวกเรามีแต่พวกกิเลสเย็บปาก พอว่าได้พูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรมเล็กน้อยนี้ หัวเราะเยาะ ๆ คือกิเลสมันดูถูกเหยียดหยามเราเรารู้ไหม นี่ให้กิเลสมา กิเลสตัวไหนเก่งให้มา ในสามแดนโลกธาตุให้กิเลสตัวไหนมา หลวงตาจะฟาดปากมันแหลกหมดเลย เพราะหลวงตาได้เหยียบมันมาได้ ๕๙ ปีนี้แล้ว ไม่มีซากกิเลสเหลืออยู่ภายในใจ ครองบรมสุขตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปานนี้ เป็นแต่เพียงไม่บอกว่าครองบรมสุขเท่านั้น

ทุกขีในหัวใจเราขาดสะบั้นไปตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้ ไม่มีทุกข์ตัวใดที่เกิดจากอำนาจของกิเลสที่จะมาแสดงแรงแจ้วใจเราให้เห็น นอกจากทุกข์ตามธาตุตามขันธ เป็นธรรมดาของโลกสงสารเขามีได้ด้วยกันนั้นแหละอันนี้ พระพุทธเจ้าก็มีได้ สาวกก็มีได้ แต่ไม่สามารถที่จะเข้ากระเทือนจิตใจของท่าน

เมื่อได้เสาะแสวงหาธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วยจนกระทั่งว่าพอแล้วกับความต้องการทุกสิ่งทุกอย่าง ลงมาจากเวทีแล้วด้วยความอาจหาญชาญชัย ด้วยความสง่างาม ด้วยความภูมิไฉ เพราะไม่มีอะไรบกพร่องอีกแล้วในหัวใจของเรา จึงได้หันหน้ามาสอนโลกสงสารเรื่อยมา จนกระทั่งปีนี้เป็นปีสุดท้าย เป็นปีสำคัญของเรา ได้มาเสียสละชีวิตทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อช่วยพี่น้องทั้งหลายชาวไทยเรา ที่เห็นว่าอยู่ในชั้นวิกฤตการณ์ ชั้นที่จะเข้าขั้นแห่งความล่มจมได้

มองไปไหนก็มองไม่เห็น ใครจะเป็นผู้นำชาติไทยของเราให้ขึ้นจากหล่มลึก มองไปที่ไหนก็มีแต่ตึบตันอันตู่ ๆ ใครจะเป็นผู้สามารถยกได้ มองไปไหนก็ไม่เห็น ๆ สุดท้ายก็มาโดนเอาหลวงตาบัว หลวงตาบัวมีช่องแคบ ๆ เท่านั้น มองดูเอาช่องแคบ ๆ เท่านั้นแหละ วาสนาน้อยไม่ได้กว้างขวางอะไร ช่องแคบ ๆ แต่ช่องนี้เป็นช่องแห่งความปลอดภัย มีเท่าไรไหลเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด ไม่มีตกค้างตรงไหนเลย

ไอ้ช่องกว้าง ๆ มันลงทะเลหลวง ลงพุงหลวงไปเสียมากต่อมาก แล้วเมืองไทยเราเป็นยังไง เนื้อหนังมังสาสมบัติเงินทองข้าวของเราขนเข้าเมืองไทยแล้วมันไหลไปไหนหมด ถ้าไม่ไหลลงทะเลหลวงมันไปไหนหมด นี่จึงติดประกันเอาไว้ไม่ให้มันไหลลงพุงหลวง ไหลลงทะเลหลวง จะให้เข้าคลังหลวงโดยถ่ายเดียวเท่านั้น จึงต้องได้พิธีพิถันเอาชีวิตเข้าแลกในการรักษาสมบัติพี่น้องทั้งหลายบริจาคนานี้

ทุกบาททุกสตางค์ทุกดอลลาร์จะอยู่ในความรับผิดชอบของเรา บัญชีเงินเราเป็นผู้ถือเอง เงินก็ดี ทองก็ดี เราเป็นผู้รับผิดชอบเป็นผู้ชี้ขาดในการเก็บการจ่ายทั้งหมด ไม่ให้มีใครมายุ่งเราเลย เพื่อรักษาความปลอดภัย เพื่อรักษาความรั่วไหลแตกซิมต่าง ๆ ที่เคยเห็นมาแล้วเซ็ดหลาบ จนประเทศไทยของเราจะล่มจมก็เพราะอันนี้ละ จนเกิดความเซ็ดหลาบ เราจึงได้ระมัดระวังรักษาอย่างนั้นเรื่อยมา

นี่ก็ได้มาประกาศตนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่า เราช่วยชาติไทยของเราคราวนี้ เราช่วยด้วยความอิมพอ อิมพอทั้งทางอรรถทางธรรม จตุปัจจัยไทยทานภายนอกเราทำประโยชน์ให้โลกหมด ตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาดมานี้ได้ ๔๓ ปี เงินทองข้าวของมีมากขนาดไหนเราไม่เคยเก็บ แม้นิดหนึ่งไม่เคยเก็บเลย สละออกเพื่อทำบุญให้ทานทั่วโลกเมืองไทยเรา ไม่ว่าภาคไหนเราช่วยทั้งนั้น ๆ

เริ่มต้นตั้งแต่ช่วยสงเคราะห์คนทุกข์คนจน โรงร่ำโรงเรียนสร้างให้เป็นหลัง ๆ จากนั้นก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล แม้ที่สุดในเรือนจำก็ยังมี เราไปสร้างให้ตึกใหญ่ ๆ ในเรือนจำ เช่นอย่างลาดยาวอย่างนี้ อย่างอุดรฯ นี้เราก็ไปสร้างให้ อย่างนี้ละสงเคราะห์โลกเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลา ๔๓ ปี ถ้าคิดเป็นเงินจะประมาณสักเท่าไร ว่าหลายร้อยล้านเราไม่ยากพูด ถ้าว่าหลายพันล้านเราเต็มใจที่จะพูดด้วย ที่นำเงินจากวัดป่าบ้านตาดนี้ไปสงเคราะห์โลกทั้งหลาย เราไม่เคยเก็บ นี้เรายังไม่จุใจเรา คราวนี้เป็นคราวที่เราทำอย่างเต็มเหนี่ยว เรียกว่าเอาให้เต็มใจ เอาให้จุใจ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทำความจุใจทุกท่านนะ

เราได้สละชีวิตเลือดเนื้อทุกสิ่งทุกอย่างมาแล้วเพื่อชาติไทยของเรา ชีวิตจิตใจเวลานี้อยู่กับชาติไทยทั้งนั้น สำหรับเจ้าของจะตายเมื่อไร ความเป็นกับความตายไม่มีน้ำหนักต่างกันเลย จะตายเมื่อไรเราพร้อมแล้ว จะเป็นอยู่เราก็อยู่อย่างนี้ละ แง่หนักแง่เบาในความเป็นความตายของเราไม่มี แต่แง่หนักในความหวังโยชาติบ้านเมืองของเราเต็มหัวอก ครอบโลกธาตุแล้วด้วยความเมตตา ยังมาครอบเมืองไทยอีก เต็มเมืองไทยเรานี้ มีแต่ความเมตตาหลวงตาบัวชานไปหมด

เราพูดให้เต็มเหนี่ยวเพราะหัวใจเราเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เราไม่มีอะไร มีแต่ความเมตตาต่อโลกเท่านั้น อย่างอื่นที่เป็นพิษเป็นภัยในหัวใจเราได้บรรลัยลงไปแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ ไม่มีอะไรเหลือแล้ว เวลานี้เหลือแต่คุณธรรม มีมากมีน้อยก็จะทำประโยชน์ให้โลกเต็มกำลังความสามารถของตน แล้วคราวนี้เป็นคราวสำคัญของพี่น้องทั้งหลายชาวไทยเราด้วยนะ ขอให้ต่างคนต่างตื่นเนื้อตื่นตัว

คราวนี้เป็นคราวสำคัญ ถ้าหากว่าผ่านคราวนี้ไปไม่ได้แล้ว ตั้งเนื้อตั้งตัวไม่ได้แล้วจะไม่มีหวังนะ ต่อไปนี้ใครที่จะเป็นผู้ที่มานำอีก แล้วจะเป็นแบบอย่างนี้อีกต่อไป จะเป็นไปได้ยากนะ ดีไม่ดีเมืองไทยเราจะจมด้วยความเฉื่อยชา เพราะฉะนั้นขอให้ตั้งเนื้อตั้งตัวตื่นเนื้อตื่นตัวทุกคน

ใครอยู่ที่ไหนก็ตามเราเป็นคนไทย มีบาทหนึ่งสองบาทก็ตาม เรามีบาทหนึ่งให้สองสลึง มีสองบาทให้หนึ่งบาท คนทุกข์คนจนเราอย่าเอาเศรษฐกิจมาเปรียบมาเทียบนะ เศรษฐีมีเงินเป็นกี่ล้านก็ตาม เขาไม่มาสละให้ทานไม่เกิดประโยชน์อะไร เศรษฐีคนนั้นผู้คนจนมีเงินสองบาทมาทานบาทหนึ่งไม่ได้ เราเอาตรงนี้นะ คุณค่าอยู่กับการเสียสละคุณค่าไม่ได้อยู่กับความตระหนี่ถี่เหนียว

ความตระหนี่ถี่เหนียวนี้ไปไหนร้อนเป็นพินเป็นไฟไปหมดนั่นแหละ ตัวเศรษฐกิจเองผู้มีเงินเป็นล้าน ๆ หลาย ๆ ล้านด้วยความตระหนี่ถี่เหนียวจะหาความสุขไม่ได้ คนที่มีธรรมในใจ มีความเสียสละ มีความจงรักภักดี มีความเมตตาสงสารนั้น มีมากมีน้อย

(เงิน)เป็นความสุขได้ทั้งนั้น ครอบครัวนั้นมีความสุขถ้าครอบครัวไหนมีธรรม ถ้าไม่มีธรรมแล้วมีเท่าไรไม่มีความสำคัญอะไรมาก

ประสาครดาษ ประสาธรรตต่าง ๆ เอามาเสกสรรปั้นยอว่า นี่เงินเท่านั้นบาท นี่เงินเท่านั้นสองสลึง นี่เงินเท่านั้นดอลลาร์ อันนั้นทองคำ เสกกันไปแล้วก็มาตื่นเงาตัวเอง ตื่นลมตื่นแล้งตัวเองว่า เรามีเท่านั้น เรามีเท่านั้น เวลาตายไปแล้วกระดูกไม่เห็นติด เนื้อติดตัวไปมันคิดบ้างไหม มีอะไรติดเนื้อติดตัวไป มีแต่ลมแต่แล้งเท่านั้นเองไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นเสียสละซี เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ทรงชมเชยเรื่องการเสียสละ ทำบุญให้ทานทุกสิ่งทุกอย่าง พระเมตตาธรรมอยู่กับพระพุทธเจ้าทั้งหมด ไม่เคยสอนใครให้มีความตระหนี่ถี่เหนียว เพราะมันเป็นภัยต่อโลก เป็นภัยต่อผู้เป็นเจ้าของมากต่อมากนานแสนนานแล้ว ให้เห็นภัยต่อมัน นี่คือคำสอนของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ท่านสอนอย่างนี้แล้วสอนคุณค่าแห่งการเสียสละ แห่งความเมตตาซึ่งกันและกัน แห่งความไว้วางใจ แห่งความให้อภัยกัน

มนุษย์เราอยู่ร่วมกันต้องให้อภัยกัน อย่าถือสีถือสากันอย่างง่ายตาย ไม่ดีไม่ถูก นี่พระพุทธเจ้าสอนอย่างนี้ ความเสียสละเพื่อชาติของเรานี้ยังเป็นของสำคัญ การให้ทานเพื่อชาตินี้มีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ทีเดียว เรียกว่ามหาทาน เราให้ทานคนนั้นคนนี้ ให้ทานมากมาน้อยเพียงไรก็ตาม เรียกว่าเป็นทานธรรมดา ๆ แต่ทานนี้เราทานเพื่อชาติจึงกลายเป็นมหาทาน มีมากมีน้อยมีอานิสงส์มากที่สุด

เราเกิดมาเรายังไม่เคยทำมหาทานต่อชาติของเรา คราวนี้เป็นคราวสำคัญของเราแล้ว ให้ทำให้เป็นมหาทานมหาคุณละ เราอย่าเสียดายในสิ่งที่ให้ไปเพื่อเป็นกุศล ให้เราเสียดายที่ความตระหนี่ถี่เหนียวมันเก็บไว้นั้นนะ เสียดายให้เอาออกมาทาน เราอย่าเสียดายในสิ่งที่เราเสียสละแล้วจะเป็นสิริมงคลแก่เราทั้งชาตินี้และชาติหน้า

อันความตระหนี่ถี่เหนียวนั้นไม่ได้ทำประโยชน์ให้ใครนะ ให้เสียดายที่ความตระหนี่กวาดต้อนไว้นั้น ให้ลากออกมา ๆ อย่างนี้เป็นมงคล ให้พี่น้องทั้งหลายจำไว้นะ ความตระหนี่ถี่เหนียวนี้มันล้นโลกล้นสงสาร โลกทั้งหลายถึงได้ร้อน เพราะความตระหนี่ถี่เหนียว โลกไม่ได้อุ่นเพราะความเสียสละซึ่งกันและกัน ความเมตตา ความให้อภัยซึ่งกันและกัน เพราะความเห็นแก่ตัว ความคดความโกง ความริตความไถนี้ออกมาจากความโลภไม่มีวันพอนี้แหละ มันเป็นตัวสำคัญ นี่ละมันทำลายโลกมานานแสนนาน พระพุทธเจ้าสอนกัฏฐกัมมนี้ได้ ๒,๕๐๐ ปีนี้แล้ว พวกเราตื่นตัวแล้วยัง ให้พากันตื่น เอา ๆ ให้เต็มที่

เวลานี้สักชีพยานของเราคือชาติไทยของเรา กำลังอยู่ในวิกฤตการณ์ ใครจะช่วยวิธีไหนให้ช่วยนะ เอาให้เต็มสติกำลังความสามารถ อย่าให้ชาติเพื่อนบ้านเขามีชี้หน้าด่าทอเสียเกียรติอย่างที่สุดเลย แม้แต่หน้าเด็ก เด็กก็มีคุณค่าเด็กมีราคา ไปชี้หน้าเด็กด้วยการด่าทออย่างนี้ เด็กจะร้องไห้ทันทีเลย ที่นี้หน้าคนไทยเรามีหน้าทุกคน ๆ คนไทยทั้งประเทศมีหน้าด้วยกันทุกคน ให้เขามาชี้หน้ามันเสียเกียรติที่สุดเลย เมืองไทยมีหรือไม่มีก็ไม่มี ความหมายถ่าลงเขาได้ชี้หน้าแล้ว

เพราะฉะนั้นจงเอาให้เต็มเหนี่ยว อย่าให้เขาชี้หน้า เขามาดูเมืองไทยเราเวลานี้ เขามาด้วยความกัมมะ เขาถูกเหยียดหยามว่าเมืองไทยนี้ต่ำต้อยน้อยหน้า เป็นเมืองคนทุกซ์คนจน เขาดูด้วยวิธีกัมหม่า ให้เราพลิกตัวของเราให้เต็มเหนี่ยว แล้วให้เขามาดูเมืองไทยเราแล้วแหงหน้าขึ้นนี้ เพราะเมืองไทยเรามันสูงนี้ แหงขึ้นฟาดเสียจนคอหักเป็นไรพวกมามองดูเมืองไทยเรา ที่แรกเขาดูต่ำ ๆ เมืองไทยเราสูงขึ้นเรื่อย ๆ ต้องแหงขึ้นเรื่อย ๆ แหงสุดท้ายคอมันหัก เอาให้เมืองนอกเขาคอหักบ้างซิ จำให้ดีนะคำนี้ เอาให้จริงให้จัง

นี่เราได้มาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่า เวลานี้หลวงตาบัวได้ออกแนวรบแล้ว รบกับอะไร รบกับความจนของประเทศไทยเรา เราไม่รบกับผู้ใดแหละ เรารบกับความจนของประเทศไทยเราให้พี่น้องขึ้นมา อย่างน้อยให้ตั้งตัวได้ มากกว่านั้นให้สมบูรณ์พูนผล ด้วยความเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง เวลานี้มอบหมดแล้ว

แล้วใครจะมาว่าอะไรก็ตามเราไม่สนใจ ความแพ้วความชนะของเราไม่มี เราจะทำเป็นคู่แข่งกับใครเราก็ไม่เคยทำ เราไม่เคยมีในหัวใจ มีแต่ความเมตตาล้วน ๆ ครอบโลกธาตุอยู่นี้ ความแพ้วความชนะ ความแข่งขันแข่งดีแข่งเด่นของเราไม่มี ใครอย่าเอามาแข่งเราไม่มีความหมายละ ความแข่งอันนั้นไม่มีความหมาย เพราะธรรมไม่เคยสนใจกับเรื่องโจรเรื่องมารความแข่งความชันอย่างนั้นใช้ไม่ได้ ให้ต่างคนต่างแข่งขันกันในทางความดี แข่งขันกันในทางความเสียสละ เพื่อชาติบ้านเมืองของเราอยู่คงเส้นคงวา นี่เป็นความเสียสละ เป็นความแข่งขันอันเป็นมงคล อย่างอื่นไม่เป็น วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก็เห็นว่าพี่น้องทั้งหลายจะพอเข้าใจกัน

แล้วนี่เป็นครั้งปฐมฤกษ์ของเรานะ อย่าเข้าใจว่าทำครั้งนี้แล้วจะแล้วนะ เหมือนกับเรารบประทาน เรารบประทานนั้นนะ เราอย่าเอาความอึดมาตั้งเป็นขีดขั้นเอาไว้นะ ให้เราเอาการรบประทาน ดูไปสังเกตไป มีความเปรี้ยวหวานเผ็ดเค็มอะไร เราจะรู้ในปากในท้องในลิ้นของเรานั้นละ อึดมากน้อยเพียงไรเราจะรู้ พออึดเต็มที่แล้วเราก็รู้เอง

นี่เมืองไทยของเราอย่าว่าเมื่อไรจะสำเร็จ เมื่อไรจะดี เราอย่าไปคำนึง หาอาหารคือเหล่านี้แหละ ตั้งอยู่นี้ พวกทองคำ พวกดอลลาร์เหล่านี้คืออาหารของประเทศไทย

ของเรา หามาหนุน ๆ เมื่อเต็มคลังหลวงของประเทศไทยแล้วเรียกว่าอ้อม เอาละหยุดได้ ไม่หยุดหลวงตาบ๊วยจะขอร้องให้หยุด แต่เวลานี้ขอร้องให้ช่วย ยังไม่หยุด เอาให้เต็ม เหนียวนะ

ตะกิ้นได้พูดถึงเรื่องว่ากาลนี้เป็นกาลเริ่มต้นนะ เมื่อยังไม่พอต้องช่วยกันไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ อย่าเข้าใจว่ามาทำครั้งนี้แล้ว แล้วแล้วนะ เหมือนกับเรารับประทานเมื่อไม่อ้อม แล้วหยุดไม่ได้ อันนี้เมื่อเมืองไทยเราไม่เพียงพอกับความต้องการพอทรงตัวได้แล้ว เราก็หยุดไม่ได้เหมือนกัน ให้ต่างคนต่างชวนขาย อันนี้เป็นการดำเนินของเราเพื่อชาติ

วันนี้บรรดาพี่น้องพระเณรทั้งหลายก็มา ส่วนมากมักจะเป็นสายหลวงปู่มนะที่มานี้ ลูกศิษย์ลูกหาเราเป็นส่วนมากเป็นสายหลวงปู่มนะมา กรรณฐานวัดต่าง ๆ ประกาศกัน ให้รู้ข่าวรู้คราวแห่งกาลมหากุศลของชาวไทยเรา ท่านก็เป็นคนไทยท่านก็ต้องได้มาช่วย เต็มกำลัง อยู่ในป่าในเขาท่านยังอุตสาหมา เราอยู่ในบ้านในเมืองใกล้กับเงินกับทอง ทำไมจะไม่ได้มีอย่างเธอ ชายชู้หน้า อย่าให้ชายชู้หน้าในตลาดเงินนะ

เมืองไทยเราความสามัคคีเป็นสำคัญมากนะ หหมดทั้งเมืองไทยเราถ้าต่างคนต่างช่วยเหลือกันทุกแห่งแล้ว เมืองไทยจะฟื้นขึ้นอย่างได้เร็วนะ อย่างรวดเร็วที่สุด อย่าเห็น ว่านั่นเป็นพวกนั้น นี่เป็นพวกนี้ นี่คือพวกทำลายชาติ พวกเดียวกันนั้นแหละคนไทย เพื่อจะยกชาติไทยอย่างเดียวกัน นี่เป็นความแน่นหนามั่นคง

ผ้าป่าทองคำวัดสาขาฯ ทอดเมื่อ ๑๗ พ.ค. ๔๑

ทองคำแท่ง ๒๐ ก.ก ๖๘ กรัม ทองเส้น ๓๑๔ บาท รวมแล้วน้ำหนัก ๒๕ ก.ก.กว่า คิดน้ำหนักบาทได้ ๑,๘๔๕ บาท ดอลลาร์ ๑๘,๐๑๒ ดอลลาร์ เงินไทย ๕๓๙, ๔๘๐ บาท

เราไม่ได้คิดเล็ก ๆ น้อย ๆ นะ เราคิดว่ายกชาติไทยของเราคราวนี้ ทองคำนี้ ต้องเป็นต้น ๆ ขึ้นไปเลย เราไม่ได้คิดเป็นร้อย เราต้องคิดเป็นต้นขึ้นไปเลย เป็นต้น ๆ ขึ้นไปเลย อันนี้ยังไม่รวมที่เก็บไว้ในตู้รับรษณีย์สองแห่ง ทางกรุงเทพฯ ฯ ทางอุดรฯ ยังไม่ได้รวมกันเลย มาหลายครั้งหลายหนมันขึ้นของมันเอง ขึ้นเรื่อย ๆ เวลานี้ขึ้นเรื่อย ๆ ดอลลาร์นี้เรากะไว้แล้วว่าไม่ต่ำกว่าล้าน รวมทุกแห่งไม่ต่ำกว่าล้าน เวลานี้ตั้งล้านไว้เลย คิดว่าล้านแล้ว ตอนที่มาจากกรุงเทพฯ ยังไม่ถึงล้านนะ รวมทั้งทางนี้ทางโน้นถึงล้าน แต่กลับมานี้ก็นานแล้วยอดน่าจะเป็นล้านดอลลาร์

อย่างไรก็ตามเมื่อเราเห็นสมควรจะมอบเมื่อไร เราก็มอบเอง แน่ใจแล้วเราถึงจะมอบ มอบเมื่อไรก็ได้ นี่ ของมีเพื่อจะมอบอยู่แล้ว มอบเมื่อไรก็ไม่สำคัญ ทองเราก็เหมือนกัน เราจะต้องไปหลอมให้เป็นแท่ง ๆ ให้เรียบร้อยทุกอย่างแล้วก็จะเข้านะ ไม่ใช่เอาเข้าสู่มีสี่มุมห้าหน้าทอง ต้องเป็นทองแท่ง ๆ มาตรฐาน เข้าเลย นี่เราก็ต้องเก็บ

ไว้ที่ตู้นิรภัย เมื่อถึงกาลเวลาจะออกแล้วออกเอง มันพร้อมอยู่ที่เรานี้ เมื่อเราเห็นพร้อมแล้วก็ออกได้เลย

เงินนี้เป็นเงินพระนะ ไม่ได้เหมือนเงินธรรมดาของคนทั่ว ๆ ไป นี่รวมเข้ามามาให้เราแล้ว กลายเป็นเงินพระไปแล้ว เป็นเงินสงฆ์ด้วย ไม่ใช่เงินพระธรรมดาเป็นเงินสงฆ์ พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าของสมบัตินี้ด้วย เพราะฉะนั้นใครจึงมาทำสู่มสู่มหาไม่ได้ ตกนรกไม่มีวันขึ้นเลย เรื่องนี้กรรมหนักนะ เพราะมหากุศลของชาตินี้แหละ จะทำเล่น ๆ ได้หรือ จมอย่างไม่มีวันฟื้นเลย หมดทางเลยว่างั้นเถอะนะ ถ้าใครมาแตะมายุ่งกับเงินเหล่านี้ เพราะมันเป็นบาปหนัก กรรมหนักจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา ไม่ได้เหมือนเงินทั่ว ๆ ไป สงฆ์ยกให้เพื่อชาติ นั่นมีแต่เรื่องใหญ่ ๆ ทั้งนั้น ฉะนั้นจึงได้เตือนไว้ให้ทราบทุกคน อย่ามาทำสู่มสู่มหาไม่ได้นะ

๑๗ พ.ค. ๔๑

เงินไทยเมื่อวานนี้ได้ ๕๓๙,๔๘๐ บาท ทองคำ ๒๕ ก.ก. ๔๗ กรัม เงินดอลลาร์ ๑๘,๐๑๒ ดอลลาร์ เมื่อวานนี้ก็ได้อยู่ ดีแล้วเมืองไทยของเราจะได้ขึ้นอย่างรวดเร็ว คือเราทำนี้เราไม่ได้ทำเป็นคู่แข่งของผู้ใด เราทำเป็นคู่แข่งของความจนเมืองไทยเรา เราจะสู้ความจนของเมืองไทยเรา ยกขึ้นให้สูงสุด

เพราะฉะนั้นคนเราทุกคนในเมืองไทยเรา ข้าราชการทุกแผนก ที่ถูกต้องดีงามจริง ๆ สมเมืองไทยเราเป็นเมืองที่มีเกียรติมาดั้งเดิม แล้วควรจะช่วยเหลือกันทุกคน ๆ ถือเป็นความจำเป็นเสมอหน้ากันหมด เพราะเราทำนี้เราทำด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ที่จะยกชาติไทยของเราขึ้น ไม่มีอะไรเป็นเครื่องเคลือบแฝง คู่แข่งไม่มี เราไม่แข่งกับใคร เราแข่งกับความจนของประเทศไทยต่างหาก เราจะยกประเทศไทยขึ้น อย่างน้อยก็ให้ทรงตัวได้

นี่เราคิดมาเสียพอแล้วนี้ เมื่อวานนี้ก็ประกาศเปิดอกให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ถึงเรื่องความจำเป็นที่เราได้มาเป็นผู้นำนี้เพราะเหตุผลกลไकोอะไร เราได้อธิบายให้ฟังเมื่อวานนี้ เหตุผลที่จะเข้ามาอย่างนี้ก็เพราะทนดูไม่ได้แล้ว มันจะลุ่มจมลงไปทุกวัน ๆ นี่ทำยังไง จะออกช่องไหนก็มีแต่ตีบตันอันตู่ ๆ สุดท้ายก็มาออกช่องหลวงตาบัว แคบ ๆ นี่แหละ แคบ ๆ นี่มันปลอดภัยว่างั้นเลย แล้วก็เข้าช่องนี้ เปิดตนเป็นผู้นำเลย เมื่อวานนี้ได้ประกาศตนอย่างนั้น

เราไม่ได้ทำเพื่อเป็นคู่แข่งของผู้ใด เราเป็นคู่แข่งของความจนต่างหาก ความจนเมืองไทยเรา เราจะเป็นคู่แข่งให้ได้ความสมบูรณ์พูนผลขึ้นมาสู่เมืองไทยของเรา เป็นความสง่างามแก่ชาติไทยของเรา เพราะฉะนั้นใครซึ่งเป็นชาติไทยด้วยกันมีน้ำหนักร่วมกัน ไม่ว่าจะอยู่ในป่าในเขาในเมืองนอกเมืองที่ไหน เป็นคนไทยล้วน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์



ด้วยกัน ความจำเป็นนี้กระเทือนถึงกันหมด ไม่ว่าความขาดแคลน ไม่ว่าความสมบูรณ์ พูนผล กระเทือนถึงกันหมด แล้วท่านผู้ใดเมื่อเห็นเป็นความจำเป็นด้วยกันแล้ว เราทั้งหลายทั้งชาติไทยของเราควรจะช่วยกัน ออกวิถีทางใดที่จะให้เมือง ไ้ นกต่าง ๆ เป็นพี่เบิ้มใหญ่ที่จะนำชาติของเรา ท่านเหล่านี้ไม่มีแล้วชาติจะไปไม่ได้ นะ แล้วชาติไทยจะจม เมื่อจมแล้วพวกเราจะอยู่กับใคร สำคัญอยู่ตรงนี้

หัวใจของเราอยู่กับชาติ เพราะฉะนั้นชาติจึงเป็นของจำเป็นมากที่สุด เราอยู่ได้ด้วยชาติ เราจะจนก็ตามขอให้ชาติมีความสมบูรณ์พูนผล เราอยู่ได้ นะ เราจะเป็นมหาเศรษฐีตั้งอยู่ในท่ามกลางของคนทั้งชาติที่เป็นทุกข์เดือดร้อนที่สุดนั้นดูไม่ได้ เศรษฐีต้องพึ่ง

เด็ยเย่นนี้จะมีมาค่างวัดสามสี่คน ทางวัดจะอบรมอะไร

เอาละช่วยกันทั่วประเทศเลย บอกว่าหลวงตาบัวนี้มีเมตตาธรรมครอบคลุมประเทศไทยของเรา ไม่เป็นคู่แข่ง ไม่เป็นข้าศึกกับผู้ใดทั้งนั้น เราเป็นข้าศึกกับความจนต่างหาก ถ้าความจนเราเป็นข้าศึก เราจะต่อสู้กับความจนให้ได้ความสมบูรณ์พูนผลขึ้นมาในประเทศไทยของเรา มีเท่านั้น ความเมตตาที่ครอบคลุมเมืองไทยของเราแล้วเวลานี้ เราทำด้วยความเมตตาล้วน ๆ ไม่มีอะไรเจือปนเลย เพราะฉะนั้นขอให้ทุก ๆ ท่านได้ต่างคนต่างสนใจ ต่างคนต่างชวนชวย ช่วยกันเต็มไม้เต็มมือของเรา เราจะได้เห็นประเทศไทยของเราตั้งสง่างามขึ้นมา

เวลานี้ประเทศเพื่อนบ้านเขากำลังมองดูเราด้วยความดูถูกเหยียดหยามในทางลบ เราจะต้องทำตัวของเราให้เป็นผลบวกขึ้นโดยลำดับ จนกระทั่งเขาได้ดูเรา นี้ แหงนดูเรา เห็นเมืองไทยเราสูง แหงนจนกระทั่งคอหักเป็นไร เมืองนอกเขาดูเรา ที่แรกเขาดูด้วยความก้มดูว่าเราต่ำต้อยน้อยหน้า ทีนี้เวลาเราสูงขึ้นมาเขาก็ต้องแหงนดูซิ สูงขึ้นมา นี้ แหงน แหงนจนคอหักนั้น